

۱ رجب:

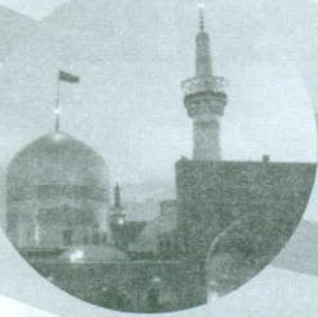
میلاد «امام محمد باقر (ع)» بنابه روایت (۷۵ق)

بنا به روایتی حضرت امام محمد باقر (ع) در اول رجب سال ۵۷ ق در مدینه به دنیا آمد. آن حضرت را باقر لقب دادند که به معنای شکافته علوم است، زیرا آن بزرگوار اعماق علوم الهی را می شکافت و مطالب دقیق و عمیق آن را در اختیار بشریت قرار می داد. در دوران امامت آن حضرت، از سال ۹۶ ق که مقارن با سال های پایانی حکومت جور بنی امیه و ضعف آن بود، فرصتی فراهم شد تا آن بزرگوار به تقویت بنیان های فکری و فرهنگی مسلمانان بپردازد. در این زمان و همچنین در دوران امامت فرزندش امام جعفر صادق (ع) بسیاری از علوم شکوفا شد و شاگردان آن دو بزرگوار، برخی از علوم را گسترش داده، علوم جدیدی را نیز ابداع کردند. امام محمد باقر (ع) بر اثر سلطه حکومت طاغوت، از نظر سیاسی مُنزوی بود و اعتراضات او به صورت یک نهضت سیاسی همه جانبه به سرنگونی رژیم بنی امیه نینجامید. ایشان که دریافته بود فرهنگ تشیع در انزوا قرار گرفته و زیر چکمه جالادان اموی، بی رمق مانده است، دست به یک انقلاب وسیع فرهنگی زد و با تشکیل حوزه علمیه و تربیت شاگردان برجسته، فقه آل محمد (ع) و خط فکری تشیع را آشکار ساخت. پس از آن حضرت (ع) فرزند برومندشان، حضرت امام جعفر صادق (ع) با تشکیل حوزه علمیه با چهار هزار نفر شاگرد، آن حرکت و نهضت فرهنگی را غنای بیشتری بخشید.

۳۰ خرداد:

انفجار بمب در حرم مطهر امام رضا (ع) توسط منافقین در عاشورای حسینه (۱۳۷۳ش)

در بعدازظهر سی ام خرداد ۱۳۷۳ ش برابر با عاشورای سال ۱۴۱۵ ق، در حالی که مردم عزادار در اوج برگزاری مراسم بزرگداشت قیام تاریخی امام حسین (ع) بودند، توسط عوامل گروهک منافقین بمبی داخل حرم مطهر و در نزدیکی ضریح منور امام رضا (ع) در مشهد منفجر شد. در پی این انفجار، ده ها تن از زائران و علاقه مندان اهل بیت (ع) در حرم امام رضا (ع) شهید و مجروح شدند تا همه بدانند همیشه عاشورا و همه جا کربلاست تنها باید سپاه یزید و حسین را را شناخت.

۱۹ خرداد:

رحلت فقیه بزرگوار آیت الله «سید محمد حسن الهی طباطبایی» (۱۳۴۷ش)

آیت الله سید محمد حسن الهی طباطبایی برادر مفسر بزرگ قرآن، علامه سید محمد حسین طباطبایی در سال ۱۲۸۷ ش (۱۳۲۶ ق)، در تبریز به دنیا آمد. او در کودکی پدر و مادرش را از دست داد و به همراه برادرش تحت سرپرستی وصی پدر قرار گرفت. سید محمد حسن در سنین کودکی مقدمات ادبیات فارسی و عربی و خوشنویسی را فرا گرفت و سپس سطوح عالی حوزوی را زیر نظر استادان خبره به کمال رساند. وی در ۱۸ سالگی به همراه برادر راهی نجف اشرف شد و به مدت یازده سال از استادان بزرگی همچون حضرات آیات سید علی قاضی طباطبایی، سید حسن بادکوبه ای، محمد حسین غروی اصفهانی و... در علوم عرفان، فلسفه، ریاضی، طب و فقه و اصول بهره جست. این دو برادر در سال ۱۳۱۴ ش به دلیل مشکلات معیشتی به تبریز بازگشتند و سید محمد حسن در حوزه علمیه شهر به تدریس فلسفه مشغول شد. ایشان در اواخر عمر ساکن قم شدند ولی بر اثر بیماری قلبی به تبریز مراجعت نمود تا اینکه در شب بیستم خرداد ۱۳۴۷ ش برابر با سیزدهم ربیع الاول ۱۳۸۸ ق در شصت سالگی دار فانی را وداع گفت و پس از تشییع با شکوه در قم به خاک سپرده شد.

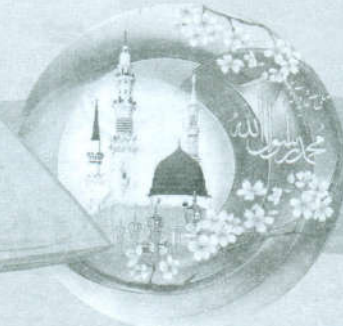
۱۰ رجب:

ولادت «امام محمد تقی (ع)» جواد الاثمه (۵۹۱ق)

امام محمد تقی (ع) امام نهم، در مدینه منوره به دنیا آمد. روز تولد آن حضرت را پانزده و نوزده رمضان نیز گفته اند. ابو جعفر، کنیه و جواد، تقی، قانع، مرتضی و نجیب از القاب آن امام می باشند. نام مادر امام را سبیکه گفته اند. آن حضرت در ۸ سالگی و در زمان مأمون به امامت رسید و در عصر معتصم عباسی در ۲۵ سالگی شهید شد. فرزندان امام جواد (ع) را چهار تن ذکر کرده اند. آن حضرت به واسطه ی بخشندگی زیادی که داشت به جواد به معنای بخشنده مشهور شد. خانه ی امام جواد (ع) پناهگاه نیازمندی بود که از هر سو ناامید شده و به مساعدت امام چشم دوخته بودند.

یا جعفر استا الکاظم
میونسی بن ی

۲۵ رجب:

شهادت امام موسی کاظم علیه السلام در زندان «هارون الرشید» خلیفه ستمکار عباسی (۳۸۱ ق)

در زمان امامت امام موسی کاظم علیه السلام شرایط برای مبارزه منفی و قیام علمی و ارشاد مردم، آماده بود با توجه به این وضعیت، آن امام بزرگوار فعالیت خویش را در دو جبهه آغاز فرمود. یکی مبارزه منفی و عدم تسلیم در برابر طاغوت و متنفّر کردن مردم از دستگاه ظلم و جور و دیگری در جهت ارشاد و هدایت مردم و نشر احکام و تربیت شاگردان. امام کاظم علیه السلام در این راه سختی‌های فراوانی را متحمل شده و سالیان طولانی در زندان هارون، خلیفه ستمکار عباسی محبوس شد. سرانجام امام موسی کاظم علیه السلام پس از پنجاه و پنج سال زندگی و سی و پنج سال امامت در حالی که سال‌های زیادی از دوران امامت را در زندان ستم هارون الرشید عباسی گذرانده بود به دستور خلیفه و توسط زندانبانی به نام «سندی بن شاهک» مسموم شده و به شهادت رسید. شهادت آن امام بزرگوار در زندان بغداد صورت گرفت و بدن مطهرش را در نزدیکی بغداد و در محلی که امروزه به کاظمین مشهور است به خاک سپردند.

۱۳ رجب:

میلاد پیشوای اول مسلمانان «امیرالمؤمنین امام علی علیه السلام» (۲۳ سال قبل از هجرت)

امام علی علیه السلام در سیزدهم رجب سال ۳۰ عام الفیل در درون خانه کعبه به دنیا آمد پدرش ابوطالب پسر عبدالمطلب و مادرش فاطمه دختر اسد بن هاشم است. ابوالحسن، ابوتراب، ابوالحسن، ابوالزین العابدین از جمله کنیه‌های آن امام و امیرالمؤمنین، ولی الله، اسدالله، مرتضی، وصی، یحسوب الدین، حیدر، کرار و... از القاب ایشان می‌باشد. حضرت علی علیه السلام از دوران کودکی، تحت تعلیم و تربیت حضرت محمد صلی الله علیه و آله قرار گرفت و اولین مردی بود که اسلام آورد. آن امام همام به جز غزوه تبوک، در تمامی غزوات و جنگ‌های پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله حضور داشت و همواره در رنج‌ها و سختی‌ها، یاور و حامی پیامبر بزرگ اسلام بود. امام علی علیه السلام در هجدهم ذی‌حجه سال یازدهم هجری، در محلی به نام غدیر خم، به امر خدا و از طرف پیامبر به رهبری امت اسلامی پس از رسول اکرم صلی الله علیه و آله برگزیده شد. حضرت، از سال‌ها قبل به این لقب مشهور بودند.

۲۷ رجب:

مبعث پیامبر ختم مرتبت حضرت «محمد بن عبدالله صلی الله علیه و آله» (سیزده سال قبل از هجرت)

حضرت محمد صلی الله علیه و آله پیش از بعثت، در بعضی از اوقات برای تفکر و عبادت به غار حرا در کوهی واقع در شمال مکه پناه می‌برد تا این که در این روز، فرشته وحی، جبرئیل امین بر آن حضرت نازل شد و به آن حضرت بشارت نبوت و رسالت داد. این واقعه به طور مشهور، در روز ۲۷ رجب، سیزده سال قبل از هجرت و در سال چهارم عام الفیل برابر با سال ۶۱۰ میلادی روی داد. اولین آیاتی که بر حضرت نازل شد در ابتدا آیات نخستین سوره علق و سپس مَدَن بود. آغاز اسلام و شروع بعثت با نام خدا، خواندن، قلم، قیام، هشدار، پاکی و اخلاص و بزرگداشت خدا شروع شد. بعثت که به معنی رستخیز معنوی و انقلاب در همه امور است با انقلاب فرهنگی آغاز گردید چرا که پایه و اساس تحول فرهنگی به خواندن، نوشتن و پاک سازی و بهسازی فرهنگی بستگی دارد در آن زمان محیط مکه و اطراف آن، چنان در لجن‌زار بت‌پرستی و خرافات و فساد غرق بود که دعوت علنی بر خلاف آن وضع، ممکن نبود. بلکه نیاز به هسته مرکزی و دفاعی و اجتماع یاران وفادار و فداکار داشت. از این رو، پیامبر بزرگ اسلام صلی الله علیه و آله سه سال به طور محرمانه با افراد تماس می‌گرفت و آن‌ها را به اسلام دعوت می‌نمود.